विस्मेर erstaunt; *Abstr.* **°ता** *f.*
विस्र muffig (riechend).
विस्रगन्ध *m.* muffiger Geruch.
विस्रव *m.* Erguss, Strom.
विस्रस्त *s.* **स्रंस्**.
विस्रुति *f.* Ausfluss.
विस्वर lautlos *o.* misstönend.
विह (°—) Luft.
विहग *m.* Vogel *o.* Pfeil (Luftwandler).
विहगपति *u.* **विहंगेन्द्र** *m.* der Vogelkönig (*Bein. Garuḍa's*).
विहंग *m.* = **विहग**.
विहंगम die Luft durchziehend; *m.* Vogel *o.* Sonne.
विहति *f.* Schlag, Hieb, Abwehr.
विहन्तर् *m.* Zerstörer, Vernichter.
विहर *m.* das Versetzen, Wechseln.
विहरण *n. dass.*; das Schwingen, Bewegung (*trans. u. intr.*).
विहर्तर् *m.* Entführer, Räuber.
विहव *m.* Anrufung.
विहव्य *u.* **विहवे** herbeizurufen.
विहस्त hand- *o.* rüssellos; verwirrt, befangen; vertieft *o.* geschickt in, beschäftigt mit (—°).
1. **विहायस्** gewaltig, stark.
2. **विहायस्** *n.* die Luft, das Freie. *Instr.* durch die Luft.
विहार *m.* (*n.*) Versetzung, Umstellung, Aufstellung (*bes. der heil. Feuer*); das Umherwandeln, Spaziergang, Erholung, Vergnügen, Erholungs- *o.* Lustort; Kloster, Heiligtum.
विहारवन्त् sich vergnügend an (—°).
विहारिन् *dass.*, spazierend, lustwandelnd.
विहास *m.* Gelächter.
विहि *s.* 1. **वी**.
विहिंसक schädigend, kränkend.
विहिंसता *f.*, **°सन** *n.*, **°सा** *f.* Schädigung, Kränkung.
विहित *s.* 1. **धा**.
विहिति *f.* das Verfahren, Bewirken.
विहीन *s.* 2. **हा**.
विहृत *s.* **हृ**.
विहृति *f.* Ausdehnung, Zuwachs; Belustigung, Vergnügen.
विहृत् *f.* Art Schlange *o.* Wurm.
विह्वल erschöpft, gedrückt, verwirrt, bestürzt. *Abstr.* **°ता** *f.*, **°त्व** *n.*
1. **वी**, **वेति** ausgehen auf, streben nach, kommen zu (*Acc. o. Loc.*), gern annehmen, geniefsen; verschaffen, erregen, fördern, jemd. (*Acc.*) zu einer S. (*Acc., Dat. o. Loc.*) verhelfen; losgehen auf, bekämpfen. *p.p.* **वीत** begehrt, beliebt. **अभि**, *p.p.* **अभिवीत** gesucht, begehrt. **उप** anstreben (*Acc.*). **प्र** zustreben auf, andringen gegen (*Acc.*); erregen, begeistern.
2. **वी** (*Nom.* **वीस्**) *m.* Begehrer *o.* Förderer.
3. **वी**, *Intens.* **वेवीयते** flattern.
वीक्षण *n.* das Schauen, Betrachten; Blick, Auge.
वीक्षा *f.* Anschauung, Untersuchung, Einsicht.
वीक्षित (*s.* **ईक्ष्**) *n.* Blick.
1. **वीचि** *f.* Betrug, Verführung.
2. **वीचि** *u.* **वीची** *f.* Welle.
वीज्, **वीजति**, **°ते** befächeln, anwehen. *Caus.* **वीजयति** (*auch mit* **उप**, **परि**, **सम्**) *dass.*
वीजन *n.* das Fächeln *o.* der Fächer.
वीटा *f.* ein runder Kieselstein.
वीड्, **वीडयति** (**वीळयति**), **°ते** fest machen. *Med.* f. sein. *p.p.* **वीळित** hart, fest.
वीडु *o.* **वीळु**, *f.* **वीडी** hart, fest.
वीडुङ्ग festgliederig.
वीणा *f.* Laute.
वीणागाथिन् *m.* Lautenspieler.
वीणावाद *m.* Lautenspieler *o.* -spiel.
1. **वीत** *s.* 1. **वी**.
2. **वीत** *s.* 2. **इ**.
3. **वीत** *s.* **व्या**.
4. **वीत** schlicht, gerade, eben.
वीतचिन्त sorglos um (*Loc.*).
वीतभय, **°भी** *u.* **°भीति** furchtlos.
वीतमन्यु grimm- *o.* kummerlos.
वीतराग leidenschaftslos.
वीतव्रीड schamlos.
वीतशोक kummerlos; *Abstr.* **°ता** *f.*
वीतहव्य begehrte Spenden machend.